

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra MIN BRODERS LEVNET

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538047984/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

og gik derpaa gravitetisk, fløitende ad alle Hundene, udaf Stuen. Jeg anbefalede mig strax efter Maaltidet og gik op paa mit Værelse, hvor jeg udpakkede mine Bøger og indrettede mig paa det bekvemmeligste.

Men nu kan jeg tydeligt indsee, at jeg ikke læn- gere tør opsætte at levere Halvor Thyesens Charak- teristik og den lyder da som følger:

Halvor Thyesens Kundskaber som Dyrslæge tør vel efter de tvende omtalte Kjendsgjæringer med Hoppen og Koen næppe bestrides. Hvad hans Læ- geme angik, da »førte han en overmaade god Per- son,« havde brode Skuldre og en betydelig Arm- kraft. Sin venstre Haand havde han brukket i sit at- tende Aar, da han stak de fem Fingre ned i fem Sol- datergeværer og vilde paa engang løfte dem alle op i stiv Arm. Som Dreng havde han skudt Spurver med Flitsbue, nu skjød han Svaner med Riffel. Han vidste, at naar Svinet løb med en Halmvisk i Mun- den, for dermed at berede sig et Leie, da var det et sikkert Forvarsel paa Uveir; ingenlunde var han uvidende om, at naar Frøerne begynde at qvække om Foraaret, da er det Tid at saae Havre, men naar Slaentornen springer ud, da skal Kornet i Jorden; heller ikke, kjære Læser, maa Du troe, at han ikke vidste, at Lærken skal tie saalænge efter Kyndelmis- se, som den synger før, og at vi faae en streng Vin- ter, naar Rønnen bærer overflødig Frugt. Godt vidste han Beskeed om, at naar Hunden æder Græs eller Ræven gjør stærkt eller Kragerne om Efteraaret flokke sig i store Forsamlinger paa Marken, da er det en Forbetydning paa ondt Veirligt. Prægtigt vidste han at fortælle, hvorledes tør Marts, vaad April og kold Mai skal fylde Husene med Sæd; klart

vidste han at berette, at naar Engene røg og dampede, da »rørte Mosekjerlingen sin Aftengrød,« og da vilde den næste Dag blive heed. Endvidere var han kløgtig paa himmelske Affairer: stod Regnbuen ned i Sønder, da betyder det Regn; staaer den i Nord, da betyder det tørt Veir; endeligen har han ofte forsikkret mig, at jeg aldrig skulde see Kukkøren og Syvstjernen sammen*). Han hengav sig hjertensgjærne til Bugens Forlystelser, men desto sjeldnere til Læsning, undtagen Bogen angik Agerdyrking, Jagt, Fuglefangst eller Uglspil og Holger Danske. Naar hans Aand tog sin høieste Flugt og han var allermeest romantisk stemt, da ønskede han sig tilbage ind i Riddertiden, han gottede sig ved Tanken om Tourneringer, hvor man med Sværdet hug en vældig Modstander midtover, og han vederqvægede sit Sind ved at tænke paa »Skalldrinking.« Han drak aldrig Brændeviin og følte sig smigret ved at jeg, den lærde Mand, heller ikke gjorde det. Han var særdeles voldsom i sine Bevægelser og skal endog, i Anledning af at hans Fader vilde afskedige en tækkelig Malkepige, have brugt Uqvemsord mod Paterfamilias; ogsaa vare næsten alle hans tolv Hunde Invalider, saaledes havde han i sine ustyrlige Øieblik revset dem: Snap haltede paa det ene Forbeen, Thor havde kun eet Øre, Spids havde en knækket Hale og Muphti var castreret. For Bøger og lærde Mænd havde han en betydelig Aversion, men han elskede Naturen, dog selv uden at ane denne sin Kjærlighed; først naar man gjorde ham opmærksom paa en eller anden Skjønhed, først da fattede og til-

*) See *Junges nordsjællandske Landalmues Character, Skikke, Meninger og Sprog*. Kjøbenhavn 1798.